

Administrationen og Regeringsmyndighederne. Men at Rigsdagen i øvrigt vil føre sit Tilsyn med disse Forhold, tror jeg følger ganske af sig selv. De politiske Forhold ville altid i et parlamentarisk Land medføre, at man vil forlange gensidig at kontrollere hinanden.

Jeg skal blot flygtigt nævne det Eksempel, som blev saa stærkt fremdraget forleden Dag under Forhandlingerne, Indkøbet af en Bygning i Thisted og Omdannelsen af den til en Telegrafstation. Det er kun eet Eksempel; der kunde maaske nævnes mange andre af samme Natur. Maa jeg i Anledning af dette sige, at naar de Hovedbilag, der tilstilles Statsrevisionen; for at den derudfra kan sammenligne Regnskaber og Bevillinger, ikke ere rigtige, saa hører jo alt op. Jeg vil ikke sige, de ere forfalskede; men de ere saa urigtigt førte, at man ikke af dem kan se de Forandringer, der ere foregaaede. Dette bestemte Eksempel skulde jo have haft en af to Løsninger. Naar man ikke kunde faa Grunden til den Pris, man havde ønsket og foreslaaet, kunde man være gaaet en af to Veje. Ministeren kunde enten have købt denne Gaard paa forventet Til lægsbevilling og foretaget de Foranstaltninger, han foretog; saa var det kommet til Rigsdagens Kundskab ad naturlig Vej, gennem Finansudvalget osv. osv. Eller ogsaa kunde man have opsat det til det følgende Aar og saa forsøgt at faa Bevillingerne til det Brug, man nu skulde anvende dem til. Men saa vidt jeg kan se af Forhandlingerne, har man altsaa fulgt den Vej, at da man ikke kan faa den Grund, der er projekteret, køber man, dog med Ministerens Billigelse, den omtalte Gaard og omdanner den til Telegrafstation. Nu er det muligt, at det er forsvarligt økonomisk set; det bliver ogsaa fremhævet fra alle Sider; men det er naturligvis ikke forsvarligt parlamentarisk set. Men naar Ministeren nu giver denne Billigelse, maatte han dog samtidig sørge for, forekommer det mig, at give Telegrafdirektoratet Ordre til, at denne Forandring blev opført i de Regnskaber, der blive tilsendte Statsrevisionen. Det er det, som ikke er sket, og derfor mener jeg, at man her har et Eksempel, endda et eklatant Eksempel, paa, at man overhovedet ikke fra den nuværende Statsrevisions Side kan komme bagved de Hovedbilag, der fremsættes. Man kan ikke komme ned til selve Kvitteringerne o. s. v., og det er i Virkeligheden kun af dem, man kan faa det fulde Indblik i disse Sager. Men den Revision, der har under-

søgt disse, og det er vel Telegrafdirektoratet selv, der reviderer sine Regnskaber, har aabenbart ikke opført Pengene, efter hvad de ere anvendte til, men derimod opført dem mekanisk i Henhold til den givne Bevilling. Jeg vil gøre opmærksom paa, at ingen Revision vil kunne løse Opgaven, naar de den tilstillede Bilag ikke ere korrekte og ægte.

Men i hvert Tilfælde er Hovedsagen den, at det er en almindelig Opfattelse i begge Ting, at der trænges til et Kontrolapparat, som kan føre Tilsyn med Embedsmyndighederne i Anvendelsen af hver Øre, om jeg saa maa sige, for at forvisse sig om, at Pengene blive anvendte saaledes, som de vare bestemte til. Det er det, man skal have, men det mener jeg, man skal have derigennem, at man sammendrager Revisionsanstalterne og først og fremmest gør dem absolut uafhængige. Thi hvad nytter det, at vi nu have et Revisionsdepartement, som opdager en eller anden Fejl i et Regnskab, en Anvendelse af Pengene, som ikke er i Overensstemmelse med Bevillingen? Hvad sker der saa? Saa skriver denne Revisionsanstalt til vedkommende Ministerium og gør sine Noter, og Sagen gaar maaske frem og tilbage nogle Gange, indtil den til sidst uheldeligt forsumper. Det ene Ministerium vil ikke røffes af det andet; kort sagt, vi kende, hvordan det gaar til, naar to forskellige Myndigheder blive uenige om den Slags Ting. Derfor er Betingelsen for at faa noget ud af det, at Kommandanten, om jeg saa maa sige, for Revisionen blive stillet absolut uafhængig af Administrationsmyndighederne. Det er den afgørende Betingelse for at faa dette Kontrolapparat tilfredsstillende. Hvilke Veje man saa for øvrigt vil gaa, om man vil gaa den antydede Vej eller ikke, bliver et underordnet Spørgsmaal. Man maa blot være klar over de to Ting, at denne Revision franedes kan kun blive effektiv, naar man stiller den uafhængig, og at den Revision, der finder Sted fra Rigsdagens Side, er en helt anden. Den er, om De ville, en Kontrolrevision lig den, Staten nu har ved Abnormanstalterne. Den kan aldrig betragtes som, og det har aldrig været Hensigten at gøre den til et Kontrolapparat i den Forstand, at den kan komme bagved de givne Bilag, faa i Hænde de, havde jeg nær sagt, hundredtusinde Bilag til Statens Regnskaber, kort sagt, komme ned til Kvitteringerne.

Det var væsentligst disse Bemærkninger, jeg gerne vilde have tilladt mig at